

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v konkurznej veci úpadcu: **F. , spol. s r. o., N. Ž., IČO: X., o vyhlásenie konkurzu**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8K/59/2002, o dovolaní veriteľa: **S. K., a. s., C., B., IČO: X.**, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/72/2009-602 z 27. augusta 2009, právoplatného 05. októbra 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, uznesením č. k. 8K/59/2002-586 zo 16. apríla 2009, rozhodujúc vo veci opätovne po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/82/2008-578 z 28. augusta 2008, rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu tak, že správcovi konkurznej podstaty priznal odmenu vo výške 20 057,43 eur (604 250,- Sk). Ďalej skonštatoval, že uhradený súdny poplatok za konkurzné konanie činil 1 493,46 eur (44 992,- Sk) a správca konkurznej podstaty zvyšnú, doteraz nerozdelenú, sumu získanú speňažením konkurznej podstaty vo výške 20 737,80 eur (624 747,06 Sk) rozdelí podľa jednotlivých tried pohľadávok po právoplatnosti tohto uznesenia tak, že pohľadávky proti podstate budú uspokojené vo výške 3 770,66 eur (113 595,-Sk), z oddelených veriteľov bude uspokojený len veriteľ D. C. L., zv. č. 30, so sídlom J. C., L., S. K. V. B. a S. Í. (predtým G., s. r. o., B.), a to v plnej výške 16 970,46 eur (511 252,06 Sk), ostatní oddelení veritelia: S. K., a. s., zv. č. 28, a S.

P., P. N., zv. č. 47, ako aj pohľadávky I. triedy, pre nedostatok finančných prostriedkov uspokojení nebudú.

V odôvodnení sa, okrem iného, vysporiadal aj s námietkami veriteľa: S. K., a. s., C., B., týkajúcimi sa nemožnosti veriteľa uplatniť svoju pohľadávku proti podstate, pretože správca konkurznej podstaty nepreberal poštovú zásielku a na pojednávaní o prejednaní konečnej správy neumožnil zamestnancovi veriteľa ju pred pojednávaním uplatniť u správcu kvôli nepredloženiu poverenia. Na margo tejto námietky prvostupňový súd uviedol, že veriteľova pohľadávka nebola u správcu uplatnená riadne a včas, preto ju súd nezahrnul do rozvrhu. Keďže sa veriteľovi nepodarilo doručiť zásielku poštou správcovi, mienil pohľadávky prihlásiť u správcu priamo ich doručením na súde pred pojednávaním. Z veriteľovho podania nevyplýva, že by správca zásielku odmietol prevziať. Z vyjadrenia správcu vyplýva, že prihláška veriteľovej pohľadávky proti podstate mu doručená nebola. Súd prvého stupňa vyslovil, že nebola daná prekážka pre osobné doručenie prihlášky ešte pred pojednávaním, čo však veriteľ neučinil. Zamestnanec veriteľa sa pojednávania zúčastnil ako verejnosť, pretože nedisponoval poverením na zastupovanie.

Na odvolanie veriteľa: S. K., a. s., C., B., Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 2Obo/72/2009-602 z 27. augusta 2009, právoplatného 5. októbra 2009, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP. Interpretáciou ustanovení § 29 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) a jeho následnou aplikáciou na predmetnú právnu vec, dospel k záveru, že S. K., a. s., C., B., podľa obsahu spisu, neuplatnila svoju pohľadávku proti podstate riadne a včas, keďže nebola žiadnym preukázateľným spôsobom doručená správcovi konkurznej podstaty. Ozrejmil, že v zmysle § 29 ZKV nie je možné doručiť prihlášku pohľadávky proti podstate na pojednávaní o konečnej správe a vyúčtovaní. Skonštatoval, že prvostupňový súd v konaní pri vedení pojednávania o konečnej správe a vyúčtovaní, zachoval všetky procesné postupy § 29 ZKV a OSP (v zmysle § 66e ods. 1 ZKV) a správne zistil, že S. K., a. s., C., B., nie je účastníkom tohto konania, a preto jej na pojednávaní o prejednaní konečnej správy neprípustil doručiť zásielku obsahujúcu prihlásenie pohľadávky správcovi konkurznej podstaty.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie veriteľ: S. K., a. s., C., B.. Prípustnosť dovolania vzhladol v ustanovení § 237 písm. f) OSP tvrdiac, že

rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a dovolanie odôvodnil aj ustanovením § 241 ods. 2 písm. c) OSP tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľ prezentuje nesúhlas s názorom odvolacieho súdu obsiahnutom v odôvodnení jeho rozhodnutia, že prvostupňový súd rozhodol rozvrhovým uznesením č. k. 8K/59/2002-586 zo 16. apríla 2009 o rozvrhu výťažku a odmene správcu v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/82/2008-578 z 28. augusta 2008. Podľa názoru dovolateľa nebolo rozhodnutie prvostupňového súdu úplne v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu. Súlad vzhladol len v časti odvolania konkurzného veriteľa D. C. L.. Kritizoval nevysporiadanie sa súdu prvého stupňa s námietkami veriteľa: S. K., a. s., C., B., ohľadne pokusu o uplatnenie pohľadávky proti podstate u správcu konkurznej podstaty. Dovolanie obsahuje ďalej opis odôvodnenia uznesenia prvostupňového súdu o nepojatí pohľadávky dovolateľa do rozvrhu, opis odvolania podaného dovolateľom proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa, opis odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Nestotožňuje sa s názorom odvolacieho súdu, že podľa § 29 ZKV nie je možné doručiť prihlášku pohľadávky proti podstate na pojednávanie o konečnej správe a vyúčtovaní. Dôvodí tým, že predmetné zákonné ustanovenie nezakazuje doručiť prihlášky proti podstate na pojednávanie o konečnej správe. Dovolacím petitom sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ako aj uznesenia súdu prvého stupňa, a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty úpadcu Ing. P. M. podaním z 05. 02. 2010. Vyjadril nesúhlas s dôvodmi dovolania a v podrobnostiach odkázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu S. K., a. s., B., proti uzneseniu súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), konajúci prostredníctvom členov, ktorí majú právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, a je potrebné ho odmietnuť podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Podľa ustanovenia § 66e ods.1 ZKV, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 66f ZKV, ustanovenia § 221 ods.1 písm. a) a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužívajú.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z citovaných ustanovení § 66e ods. 1 a § 66f ZKV vyplýva, že na konkurzné konanie od jeho začiatku až do jeho skončenia sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku použijú len vtedy, ak ZKV neustanovuje inak. V ustanovení § 66f ZKV explicitne vylučuje v konkurznom konaní použitie ustanovení upravujúcich v Občianskom súdnom konaní dovolanie (§ 236 až 243d OSP).

Zákon o konkurze a vyrovnaní je predpis, ktorý upravuje tak materiálnu stránku konkurzného práva, ako aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto v ustanovení § 66e ods. 1 ZKV stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV nestanovuje inak. Ten obsahuje zásadne odlišnú úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov, keď v ustanovení § 66f ZKV výslovne vylučuje použitie § 228 až § 235 OSP (obnova konania) a § 236 až § 243d OSP (dovolanie, s výnimkou mimoriadneho dovolania). Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane úpravy prípustnosti dovolania, sú v konkurznom konaní nepoužiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným v konkurznom konaní dovolanie nie je prípustné. Z tohto dôvodu nielenže nie je prípustné dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (č. l. 602), ktoré je bezpochyby rozhodnutím vydaným v konkurznom konaní, ale vzhľadom na vylúčenie použitia i ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá OSP, ukladajúcemu dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 OSP (či už to účastník namieta alebo nie), nemohol sa dovolací súd zaoberať ani prípustnosťou dovolania z hľadiska dovolateľom namietanej vady konania podľa § 237 písm. f) OSP.

Je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci išlo o inú procesnú situáciu, aká bola predmetom riešenia v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. marca 2004 sp. zn. 1ObdoV/1/2004, ktoré bolo uverejnené Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 55 v čiastke 3/2004. V uverejnenom rozhodnutí najvyšší súd zaujal stanovisko, že § 66f ZKV sa nevzťahuje na rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh na

vyhlásenie konkurzu zamietol, teda nevyklučuje prípustnosť dovolania tam, kde výsledkom rozhodovania nebolo vyhlásenie konkurzu. V prejednávanej veci však bol konkurz právoplatne vyhlásený dňa 19. júna 2003, o čom svedčí uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K/59/2002-224 z 27. mája 2003 s vyznačenou právoplatnosťou 19. júna 2003. Táto problematika bola predmetom riešenia aj pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý v uznesení IV. ÚS 31/03 z 26. februára 2003 konštatoval, že podľa zmyslu a účelu mimoriadnych opravných prostriedkov § 66f ZKV vylučuje použitie ustanovení o dovolaní (ale aj obnove konania) len v prípade, že konkurz bol vyhlásený, a nie aj v prípade, že návrh na konkurz bol podľa § 13 ods. 1 ZKV zamietnutý z vecných dôvodov. Vylúčenie dovolania a obnovy konania má totiž zmysel len pri vyhlásení konkurzu, pretože ich použitie by už nemohlo v žiadnom prípade odstrániť dôsledky vyhlásenia konkurzu podľa § 14 ZKV. Napokon to nie je ani potrebné, pretože zákon pozná inštitút zrušenia konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a) ZKV, ktorý efektívnejšie než mimoriadny opravný prostriedok rieši otázky, ktoré by sa inak mohli riešiť v mimoriadnom opravnom konaní.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 66f ZKV v nadväznosti na § 66e ods. 1 ZKV a § 236 ods. 1 OSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie veriteľa: S. K., a. s., C., B., odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť (§ 218 ods. 1 písm. c/ OSP), nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. júla 2013

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová